

gælder reglerne om nærhed, som jo først rigtig kom på dagsordenen, da vi forhandlede Maas-tricht-Traktaten, og det gælder spørgsmålet om at få inddraget de nationale parlamenter. Her synes vi også, det er vigtigt, at vi får nogle resultater, der både sikrer og styrker nærheds-princippet, men også sikrer, at de nationale parlamenter kan komme til at spille en stærkere rolle.

Men det, vi hele tiden skal huske på, er, at EU er et middel; EU er ikke et mål i sig selv. Medlemskab af EU er et middel til varetagelse af Danmarks interesser, og EU skal bruges til at løse problemer, som kun kan løses på fællesskabsplan, og som de enkelte lande ikke kan løse selv.

Det drejer sig om alle de grænseoverskridende problemer, vi tit støder ind i i de nationale parlamenter. Det er spørgsmål om international kriminalitet, det er spørgsmål om narkohandel og om det stigende pres fra flygtninge og indvandrere. Uanset hvad Dansk Folkeparti og andre siger, kan vi ikke løse de problemer alene. Hvis man bilder den danske befolkning ind, at de problemer kan det danske Folketing selv løse, bilder man den en usandhed ind. Realiteten er, at her står vi med grænseoverskridende problemer, der kun kan løses på europæisk plan i et forpligtende samarbejde. Det er vi tilhængere af, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi nu udstyrer EU med de værktøjer, der skal til for at løse de opgaver.

Regeringskonferencen skal resultere i en mærkbar forbedring af politisamarbejdet og samarbejdet om indvandrer- og flygtningepolitikken. På politirådet mener vi, at samarbejdet bør effektiviseres inden for nuværende mellemstatslige ramme. Jeg vil også sige helt klart, at Det Konservative Folkeparti er tilhænger af, når vi taler om indvandrer- og flygtningeområdet, at det kan flyttes over i det almindelige EU-samarbejde, det, vi kalder søjle 1.

Vi synes også, at den model, der ligger på bordet, om at der i første omgang skal opereres med enstemmighedsbeslutninger inden for de første 3 år, hvorefter man kan gå over til kvalificeret flertal, er fornuftig og vil være fremkommelig. Men vi er også tilhængere af, at man netop på nogle områder siger, at her vil man ikke have kvalificeret flertal. Det gælder i spørgsmålet om byrdefordeling af flygtninge og asylansøgere, og det gælder i spørgsmålet om den endelige beslutning om at åbne grænserne. Her synes jeg, man har fundet et fornuftigt kompromis,

som enhver dansker burde kunne støtte, fordi det på den ene side kan løse de problemer, Europa står med, men på den anden side ikke går så langt, at man vælter problemerne over på andre med kvalificeret flertalsafgørelse. Selvfølgelig har vi vores forbehold, som på nuværende tidspunkt forhindrer os i at deltage i et sådant samarbejde; men jeg føler mig overbevist om, at når vi kender slutresultatet, og når den danske befolkning får lejlighed til at tage stilling til tingene, vil den også indse, at det vil være til gavn for Danmark.

Lad mig sige om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, at her er der indlysende klart behov for forbedringer. Enhver kan jo se, at det ikke fungerer effektivt, selv om jeg godt vil medgive, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik har en meget kort historie på bagen. Men her er vi altså tilhængere af, at vi får en forbedring og en mere effektiv beslutningsproces, og vi synes, at det, der ligger på bordet om konstruktiv afståelse i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik går den rigtige vej og er et rigtigt skridt at gå.

Men det, vi ligesom mangler her, er en stillingtagen fra regeringens side til det forsvarspolitiske samarbejde, for her ser vi i virkeligheden den store uenighed om målsætningen: Vi har seks lande, der ønsker at lægge Den Vesteuropæiske Union fuldstændig ind under EU, og vi har en lang række lande, som ikke mener, man skal gå så langt. Her er vi fra konservativ side tilhængere af, at vi skal have effektiviseret samarbejdet mellem EU og WEU, men vi ønsker ikke i den sidste fase at acceptere, at Den Vesteuropæiske Union underlægges Den Europæiske Union, altså sammenslutes med Den Europæiske Union. Der trækker vi stregen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Kent Kirk, om Det Konservative Folkeparti fuldstændig har mistet tilliden til, at vælgerne vil sammensætte Folketinget på en sådan måde efter næste valg, at det er muligt at stramme udlændingepolitikken her i Danmark, for det er jo netop sådan, man må udlægge den ordførertale, hr. Kent Kirk netop har holdt: Vi kan kun få strammet udlændingepolitikken, hvis vi laver et overstatsligt samarbejde inden for det retlige område, så de andre lande med flertal kan nedstemme Danmark. Det må være logisk, hvis sagen er, at Det Konservative Folkeparti mener, vi skal have et